

Higyj nekem

Kúszik a nap az ég tetejére,
lelkemben halványulnak a fények.
Elutaznék, odafentre az égbe,
egy távoli szép messzeségbe.

Nem hagyom el lelkem fényét,
táplálom a tüze ékességét.
Őrizem Hitem míg szívem dobban,
s lelkem nem lesz többé porban.

Tombol a tűzvész lelkem mélyén,
átúsztam Lucifer mérgén.
Megérkeztem a virágos rétre,
leborulok Isten előtt térdre.

Megígrem előtted e szavam,
Segíteni fogok akkor is, ha nem szabad.
Senkiként születtem, ember lettem,
itt hagyom nektek porló testem.

Lépteid tovább figyelem,
átviszlek a zord vizeken.
Higyj bennem, s nem leszel egyedül,
a primás értünk hegedül.